

[Aksel Larsen.]

Gang af Kommunistisk Partis førende Organer, og det er erklæret Gang paa Gang af de 2 kommunistiske Folketingsmænd, at det, vi tilstræber, er den arbejdende Befolkning, det overvældende Folkeflertals Overtagelse af Samfundsmagten og Produktionsmidlerne, og intet andet. Det er betonet Gang paa Gang, at naar en saadan Overtagelse er sket, som Tilfældet er i Rusland, saa bæres Samfundsmagten oppe af Befolkningens overvældende Flertal, og det er kun et ganske ubetydeligt Mindretal, som er berøvet de borgerlige Rettigheder — hvis jeg ikke tager fejl, var det ved sidste Sovjet-Valg 2 pCt. Jeg ved, at dette vil ikke stoppe Munden paa dem, der ønsker at lyve, Folk, der ønsker at lyve, kan man overhovedet ikke faa til at lade være med det. (*Christmas Møller*: Det ved det ærede Medlem!). Ja, det ved jeg af bitter Erfaring, ogsaa nu efter Debatten om dette Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men tidligere i rigeste Maal fra det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen. Ærede Medlemmer siger, at vi er uærlige. Vær saa god at dokumentere vor Uærlighed, bevis, at vi paa noget Punkt til forskellige Tider har udtrykt os forskelligt om vigtige politiske Spørgsmaal! Det kan ikke gøres, Ærede Medlemmer kan gaa hen og tage Rigsdagstidende og slaa op i de første Taler, vi holdt herinde, og De vil dér finde nøjagtig de samme Grundsynspunkter nedlagt, som jeg nedlægger her paa Partiets Vegne i Dag.

Der siges, at vi vil ikke udfordre, og derfor stiller vi disse beskedne Forslag. Hvorledes skulde det være muligt? Hvert Barn i Landet ved, at vi er Tilhængere af Sovjet-Forfatningen. Skulde det være muligt for os ved at stille saadanne Forslag at faa Folk til at glemme det, fuldstændig svede det ud. Nej, det drømmer vi ikke om. Derimod drømmer det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen om, at Socialdemokratiet ved at stille et saadant Ændringsforslag til Grundloven som det foreliggende kan faa en Del af Borgerskabet til at glemme, at Socialdemokratiet nogen Sinde har været republikansk. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen siger, at vi er Modstandere af Demokrati, og bringer i den Anledning et Citat fra „Arbejderbladet“ for i Gaar, som han bevidst forfalsker. Der staar aldeles ikke i „Arbejderbladet“ og har aldrig staaet og kommer aldrig til at staa, at vi er Modstandere af Demokratiet. Der staar, at vi er Modstandere af det borgerlige Demokrati, af den borgerlige Form for Demo-

krati. Vi er Tilhængere af det proletariske Demokrati, men der staar ikke, at vi er Modstandere af Demokrati overhovedet. Vi erklærer Gang paa Gang, at vi anser ikke det borgerlige Demokrati og den borgerlige Parlamentarisme for at være ensbetydende med virkeligt Folkestyre, for at være en Styreform, som Arbejderklassen kan slaa sig til Taals med og være tilfreds med. Det, vi tilstræber, er det virkelige Demokrati i Modsætning til det hykleriske og forløjede Demokrati, man har i et borgerligt Samfund, og som vi ønsker overvundet og afskaffet. Det ændrer naturligvis ikke, at vi i Forfatningsspørgsmaalet som i alle andre Spørgsmaal agter at arbejde paa at varetage Arbejderbefolkningens Interesser i stort som i smaat. Hvis det drejer sig om en Lov vedrørende Fagforeningernes Frihed, slaas vi for Fagforeningernes Frihed, fordi vi ved, at det er af Betydning for Arbejderklassen at have frie Organisationer. Hvis det drejer sig om forfatningsmæssige Spørgsmaal, ja, saa kæmper vi for de flest mulige og størst mulige Rettigheder til den arbejdende Befolkning og bekæmper derfor alle de Indskrænkninger, som maatte findes i Forfatningen. Vi fører en defensiv Kamp, naar der gøres Angreb paa Befolkningens Rettigheder; vi fører en offensiv Kamp, naar det er muligt at fremtvinge yderligere Rettigheder til Befolkningen. Og selv om man fra vore Modstanderes Side i allerhøjeste Grad kunde lide det, agter vi ikke at lade os tvinge ind i nogen anden Politik end denne.

Man er ganske vist hidtil naaet temmelig langt i Retning af Resultater af denne Form for Agitation ude i Befolkningen. Et af Tingets ærede Medlemmer, der har den Funktion at bestyre en Politikreds, betroede mig forleden Dag — jeg begaar sikkert ingen Indiskretion ved at fortælle det —, at forud for et Par kommunistiske Møder i hans Politikreds, hvor jeg skulde tale, havde forskellige af hans underordnede ret nervøse spurgt, hvad man skulde gøre i den Anledning, hvorpaa han havde foreslaaet dem at lade Møderne afholde og handle efter samme Princip, som Svenskerne siges at følge, naar det regner, nemlig lade det regne — i dette Tilfælde lade Møderne blive holdt. Dagen efter Møderne var saa hans undergivne kommet og havde sagt: Det var overraskende, vi havde troet, at Kommunisterne smed med Brosten og slog Ruder ud o. s. v., men det var jo et af de fredeligste Møder i Mands Minde i Politikredsen. Det samme ærede Medlem stiftede vistnok første Gang praktisk Bekend-